Rok 1914.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLXXXI. — Wydana i rozesłana dnia 9. grudnia 1914.

334.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 9. grudnia 1914,

którem ogłasza się admiralskie postępowanie sądowe, najmiłościwiej zatwierdzone Najwyższem postanowieniem z dnia 28. listopada 1914.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej na najuniżeńszy wniosek, przedstawiony po porozumieniu się Rządów obydwóch państw Monarchii, zatwierdzić Najwyższem postanowieniem z dnia 28. listopada 1914 niżej wymienione admiralskie postępowanie sądowe aż do czasu odpowiedniego zarządzenia z strony ustawodawstwa obydwóch państw.

To admiralskie postępowanie sądowe ogłasza się niniejszem w królestwach i krajach, reprezentowanych w Radzie państwa.

Stürgkh włr. **Georgi** włr.
Hochenburger włr. **Heinold** włr.
Forster włr. **Hussarek** włr.
Trnka włr. **Schuster** włr.
Zenker włr. **Engel** włr.
Morawski włr.

Admiralskie postępowanie sądowe.

§ 1.

Do wydawania wyroków co do nieprzyjacielskich i podejrzanych okrętów i ich ładunków, które zabrane zostały w wojnie obecnej przez c. i k. okręty wojenne, ustanawia się sąd admiralski I. instancyi w Poli i wyższy sąd admiralski jako sąd II. instancyi w siedzibie c. i k. Ministerstwa wojny, sekcyi marynarki.

§ 2.

Sąd admiralski I. instancyi składa się z kontraadmirała lub kapitana okrętu liniowego jako przewodniczącego i z dwóch oficerów dla służby sprawiedliwości w marynarce, z których jeden spełnia funkcye referenta; sąd ten rozstrzyga większością głosów. Przewodniczący winien dla przygotowania procesu ustanowić admiralską śledczą komisyę z osób, należących do c. i k. administracyi marynarki. Komisya ta, której jeden członek spełnia funkcye prowadzącego śledztwo, jest uprawniona do przesłuchiwania znawców z koła osób biegłych dla kwestyi, dotyczących handlu międzynarodowego. Ona winna wydawać wszelkie zarządzenia, jakie są potrzebne jeszcze przed wydaniem wyroku ze względu na osoby interesowane i dla poparcia śledztwa odnośnie do okrętu, ładunku i załogi (§ 4., ustęp 2.), przedkładać sądowi admiralskiemu akta śledztwa, nadające się do wydania wyroku, i wykonywać wyroki (§ 9.).

§ 3.

Wyższy sąd admiralski składa się z wyższego rangą oficera eskadry jako przewodniczącego, tudzież z dwóch wyższych oficerów dla służby sprawiedliwości w marynarce, z których jeden spełnia funkcye referenta, i ze znającego się na prawie jednego funkcyonaryusza Ministerstwa spraw zewnętrznych, jednego funkcyonaryusza austryackiego Ministerstwa handlu tudzież jednego funkcyonaryusza węgierskiego Ministerstwa handlu. Sąd ten rozstrzyga odwołania, wniesione przeciw wyrokom sądu admiralskiego I. instancyi, w II. i ostatniej instancyi. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 4.

Zabrane okręty nieprzyjacielskie lub podejrzane należy z reguły zaciągnąć do portu wojennego w Poli. O przybyciu okrętu winien komendant statku wojennego, który dokonał zabrania, lub kierownik łupu wojennego donieść natychmiast przewodniczącemu admiralskiej komisyi śledczej (prowadzącemu śledztwo). Prowadzący śledztwo otwiera w obecności komendanta (kierownika łupu wojennego) i szypra opieczętowany konwolut, zawierający papiery okrętowe, przesłuchuje bezzwłocznie protokolarnie komendanta (kierownika łupu wojennego) co do wszystkich ważnych okoliczności, dotyczących zatrzymania i zabrania, tudzież szypra okrętu zabranego, którego należy uważać tak długo za reprezentanta wszystkich innych osób, interesowanych w sprawie okrętu i ładunku, jak długo oni nie zgłoszą się i nie wykażą się.

W podobny sposób winien on, o ile to wydaje się ważnem, przesłuchać załogę, która współdziałała przy zabraniu i prowadzeniu łupu wojennego, w każdym razie jednak całą załogę okrętu zabranego tudzież według okoliczności podróżujących a dopiero po tem przesłuchaniu zezwolić szyprowi i załodze, jeżeli nie zachodzą żadne przeszkody, na komunikowanie się z lądem.

Przesłuchania szypra, załogi i znawców tudzież oględzin lokalnych dokonać należy w obecności świadków sądowych, którzy również podpiszą protokoły.

Admiralska komisya śledcza winna jak najrychlej objąć w posiadanie okręt zabrany, zarządzić spisanie inwentarza okrętu i ładunku przez znawców a w razie potrzeby przedsięwziąć w porozumieniu z miejscową władzą marynarki (wojska) wszystko, co potrzebnem jest dla zabezpieczenia okrętu i ładunku tudzież dla utrzymania i strzeżenia załogi.

§ 5.

Prowadzący śledztwo winien starać się jak najrychlej o zupełne wyjaśnienie stanu sprawy i w swych czynnościach urzędowych z równą starannością strzedz interesu zaborcy jak i okrętu zabranego.

Prawa zaborcy zostaną w interesie publicznym podniesione przez reprezentanta marynarki wojennej, wyznaczonego przez komendę eskadry, i tenże winien podnieść określone żądanie w sprawie orzeczenia co do łupu wojennego.

Po ukończeniu dochodzeń winien prowadzący śledztwo dozwolić wszystkim interesowanym na wgląd do aktów i wezwać ich do oświadczenia się, czy mają jeszcze coś do naprowadzenia dla ochrony swych praw. Następnie winn' protokolarnie lub pisemnie oświadczyć się reprezentanci marynarki wojennej i przeciwnicy; potem należy akta, jeżeli komisya śledcza nie zarządzi ich uzupełnienia, przedłożyć sądowi admiralskiemu I. instancyi wraz z umotywowaniem.

§ 6.

Do powzięcia uchwały przez admiralską komisyę śledczą zastrzeżono:

1. ustanowienie kuratorów dla osób interesowanych co do okrętu lub ładunku;

2. wyładowanie okrętu, sprzedaż ładunku i złożenie dochodu. Sprzedaż jest tylko wtedy dopuszczalna, jeżeli wszyscy interesowani zgodzą się lub jeżeli jest ona wskazana celem ochrony przed grożącem zepsuciem się ładunku;

3. uwolnienie okrętu, który uznano za niepodejrzany, i ładunku, który nie jest przedmiotem łupu wojennego;

4. każde zarządzenie co do załogi i osób podróżujących;

5. orzekanie o zażaleniach na czynności urzędowe prowadzącego śledztwo.

Uchwały admiralskiej komisyi śledczej nie podlegają odrębnemu tokowi instancyi. Ewentualne zażalenia rozstrzyga sąd admiralski I. instancyi równocześnie z wyrokiem.

§ 7.

Sąd admiralski I. instancyi może zarządzić uzupełnienie aktów, przedłożonych mu przez admiralską komisyę śledczą, w szczególności zezwolić interesowanym na dostarczenie dalszych środków dowodowych i w tym celu zwrócić akta admiralskiej komisyi śledczej.

Sąd admiralski I. instancyi winien orzec w wyroku, czy zabrany okręt i ładunek tudzież o ile ten ostatni należy uważać za dobry łup wojenny. On ma również wydać potrzebne zarządzenia co do okrętu, ładunku i załogi jakoteż w razie uwolnienia okrętu, który miał na pokładzie kontrabandę wojenną, ustalić koszta, urosłe wskutek postępowania admiralskiego tudzież wskutek utrzymania okrętu i załogi w czasie śledztwa.

Przy wydawaniu wyroku należy zachowywać obowiązujące ustawy i przepisy, istniejące ewentualnie odnośne traktaty państwowe jakoteż powszechnie uznane zasady prawa międzynarodowego. Wyrok należy uzasadnić i zaopatrzyć pouczeniem o środkach prawnych.

Każdemu interesowanemu, który wymienił odbiorcę pism w siedzibie sądu admiralskiego, jakoteż c. i k. Ministerstwu wojny, sekcyi marynarki, jako zaborcy należy doręczyć po jednym egzemplarzu wyroku; również należy zarządzić jego natychmiastowe ogłoszenie w dzienniku rozporządzeń normalnych dla c. i k. marynarki wojennej.

§ 8.

Jeżeli w sądzie admiralskim I. instancyi w ciągu 30 dni po ogłoszeniu w dzienniku rozporządzeń dla c. i k. marynarki wojennej nie zostanie wniesione przez któregokolwiekbądź z interesowanych odwołanie pisemne, z którem ma być połączony wywód prawny, wówczas urasta wyrok w moc prawną, poczem winno się wszystkie akta odesłać do admiralskiej komisyi śledczej celem wykonania wyroku.

Jeżeli odwołanie zostanie wniesione, wówczas wolno tym interesowanym, dla których zmiana orzeczenia może przynieść szkodę, wglądnąć w ciągu 14 dni po upływie terminu dla odwołania u przewodniczącego sądu admiralskiego I. instancyi w pisma odwoławcze i w ciągu tych 14 dni wnieść pisemne wywody przeciwne.

Po upływie 14 dni winien sąd admiralski I. instancyi wniesione pisma wraz z aktami śledczymi odesłać wyższemu sądowi admiralskiemu i zawiadomić o tem admiralską komisyę śledczą.

Co do wydania i ogłoszenia wyroku wyższego sądu admiralskiego obowiązują przepisy § 7., ustęp 2. i 3.

Po wydaniu wyroku należy przesłać akta sądowi admiralskiemu I. instancyi celem zawiadomienia interesowanych tudzież admiralskiej komisyi śledczej.

§ 9.

Jeżeli okręt lub cały ładunek albo jedna jego część zostanie uznany za dobry łup wojenny, wówczas admiralska komisya śledcza ma zasięgnąć wskazówek komendy eskadry.

Jeżeli okręt lub ładunek nie zostanie uznany za dobry łup wojenny, wówczas winna admiralska komisya śledcza stosownie do postanowienia, zawartego w orzeczeniu sądu admiralskiego, zarządzić ich uwolnienie i zwrot na rzecz osób, uprawnionych do odebrania i to albo za odliczeniem kosztów lub bez tego odliczenia.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, także w roku 1915. w języku

niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, ruskim i słoweńskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1915** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K** przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzedniem złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	K	h	Rocznik	K	h	Rocznik	K	h
1849 za	4	20	1871 za	4	—	1893 za	6	—
1850	10	50	1872	6	40	1894	6	—
1851	2	60	1873	6	60	1895	7	—
1852	5	20	1874	4	60	1896	7	—
1853	6	30	1875	4	—	1897	15	—
1854	8	40	1876	3	—	1898	6	—
1855	4	70	1877	2	—	1899	10	—
1856	4	90	1878	4	60	1900	7	—
1857	5	70	1879	4	60	1901	6	—
1858	4	80	1880	4	40	1902	7	50
1859	4	—	1881	4	40	1903	9	—
1860	3	40	1882	6	—	1904	5	—
1861	3	—	1883	5	—	1905	6	—
1862	2	80	1884	5	—	1906	12	—
1863	2	80	1885	3	60	1907	13	—
1864	2	80	1886	4	60	1908	9	—
1865	4	—	1887	5	—	1909	8	50
1866	4	40	1888	8	40	1910	8	40
1867	4	—	1889	6	—	1911	7	—
1868	4	—	1890	5	40	1912	12	50
1869	6	—	1891	6	—	1913	9	50
1870	2	80	1892	10	—			

Cenę sprzedaży rocznika 1914 poda się do wiadomości z początkiem stycznia 1915.

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **w stanie wadliwym,** należy reklamować najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko **za opłatą ceny handlowej** ($^1/_4$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy **od roku 1849. i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy **od roku 1870. są całkowicie uzupełnione,** przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24., **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($^1/_4$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem **umożliwione** jest uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.